

SONGS ABOUT POETS

Part 1 - The T.D. Archives

2012: *Songs About Poets Part 1* (Kunsthallen Nikolaj, København)

2011: *Klare's Run* (NON Performance Art Festival, Bergen)

2010: *The Whole of my Female Mind* (Toves Galleri, København)

Songs About Poets er en performance-serie baseret på alternativt research-materiale om afdøde poeter og forfattere.

T.D. arkiverne samler en serie performances, der er baseret på den danske forfatterinde Tove Ditlevsens liv. Hver performance anvender en privat fortælling om forfatterinden eller et dokument - en avisklumme, et brev el.lign. fra forfatterens egen hånd som forlæg. Haslund gør teksterne sangbare og oversætter dem til engelsk for at give et internationalt publikum indblik. Idéen til performanceserien opstod i 2010 under forberedelserne til en performanceaften i *Toves Galleri* - en shopping arkade på Vesterbro i København, der er opkaldt efter Tove Ditlevsen. Haslund finder et privat brev fra Ditlevsen til sin bedstemor i en bog, hun har arvet fra bedstemoren. Brevet bliver udgangspunktet for *Hele mit Kvindesind*, der er første performance i serien. I *T.D. Arkiverne* viser Haslund en anden side af Ditlevsen og giver samtidig fortællingerne om hende en ny relevans og betydning gennem fortolkende fremførelser, hvori sang, humor og kontraster er i centrum. I de seneste opførelser har Haslund eksperimenteret med at integrere en formidlende del i værket.

***Klare's Run* (2010)**

Den 21. sept. 1974 bliver Tove Ditlevsen fundet i Rude Skov, hvor hun havde forsøgt at begå selvmord. Et par uger senere skriver hun klummen "Prinsesse Klare" til Politiken om sit selvmordsforsøg, hvor hun inddrager Louis Levys børnesang af samme navn. Dette får præst og forfatter Johannes Møllehave til i et åbent brev at diskutere Ditlevsens hensigt med klummen - som en forherligelse af selvmord. I et svar beskriver hun selv teksten som en lyrisk fantasi over de sidste minutter af hendes liv og af hendes mislykkede selvmordsforsøg. I *Klare's Run* har Haslund oversat klummen til engelsk, omskrevet og struktureret teksten til 18 sangbare vers, inklusiv børnesangen "Prinsesse Klare". Hun har tilføjet et 19. vers, der er en anekdote om Ditlevsens svar til et læserbrev i SE & HØR (dansk sladderblad): "*En kvinde skrev til mig om hendes ægteskab og spurgte: Skal jeg gå fra ham? Jeg svarede: Nej, du skal løbe*".

I *Klare's Run* indleder Haslund med at løbe en 5 km lang rute sammen med sine fire medperformere. De ankommer forpustede til en scene. Haslund fortæller forhistorien om Ditlevsen og synger klummeteksten akkompagneret af sin elektriske ukulele. Mod slutningen slår sangen over i børnesangen "Prinsesse Klare". Performerne maler i fællesskab en cirkel på gulvet og stiller sig på den som en reference til første verselinie: "*Højt på kransekagens top står prinsesse Klare*". I *Klare's Run* udlever Haslund elementer af Ditlevsens tekster og fremhæver samtidigt det lyriske og letsindige i Ditlevsens klumme, som hun offentligt blev kritiseret for. En fremførelse, der i tråd med Ditlevsens humor og selvironi, står i kontrast til emnernes alvor om selvmord og skilsmisse.

Uddrag af klummen, der i Haslunds performance oversat til engelsk udgør vers 15-18:

»Jeg gav mig selv et kvarters hvile, før jeg tog fat på det sidste stykke arbejde, jeg skulle udføre. Hvilken umådelig fred og stilhed på denne våde plet i skovbunden! Den uendelige lykke ved aldrig mere at skulle se noget menneske i verden. Det regnede stærkere og den strålende københavnske himmel var fulgt med mig, og lige før intet nogen sinde mere ville forandre sig - nu lå jeg oven på soveposen - rev de allersidste ord sig løs fra min bevidsthed til noget, der lignede de trætte sprukne toner fra en lirekasse.«

»Højt på kransekagens top
står prinsesse Klare.
Røde støvler har hun på.
Himlen hende bevare. «
»Røde støvler, en hat med fjer,
de sødeste pusselanker.
Men i det skønne sukkerbryst
en bitter mandel banker. «

»Oh, en grusom konditorsvend
forbitrer hende lykken.
Dog må hun holde sig stiv og strunk
for hun har ståltråd i ryggen. «
»Himlen bevare prinsessens liv
og skærme hendes vandel.
Den kan sagtens, der har i sit bryst
en ganske almindelig mandel. «

The Whole of my Female Mind, 2010 (Hele mit Kvindesind, 2010)

I en digtsamling, *Kvindesind* (1955) af Tove Ditlevsen, som Molly Haslund har arvet af sin bedstemor, finder hun et brev skrevet af Tove Ditlevsen til bedstemoren. De to lærte hinanden at kende i 1942 til nogle vilde fester, som Haslunds bedstemor og bedstefar holdt i Københavns Sydhavn. De var på det tidspunkt i begyndelsen af 20'erne. Brevet er skrevet i 1955 umiddelbart inden udgivelsen af *Kvindesind*. På det tidspunkt er de sidst i 30'erne. Bedstemoren er flyttet til Århus, hvor hun arbejder som børnepsykolog, og Ditlevsen skriver bøger i Birkerød. De to skriver fortsat breve til hinanden.

I sin performance *The Whole of My Female Mind*, fortæller Molly Haslund historien om brevet og synger teksten, som hun har omskrevet til en rocksang. Sangen er en hyldest til de to kvinder, der på hver sin måde har været forbilleder i Haslunds liv. Som rock chick optræder hun med sin nye sang og en elektrisk ukulele og indskrives sig dermed, gennem sin performance, ind i rækken af rockmusikere, der har brugt poeters materiale i deres sange.

Uddrag af brevet: 'Tak for dit brev, jeg vidste ikke at Ingrid var død. Og vil heller ikke påstå at det gør noget særligt indtryk på mig, for jeg har kun set hende en gang, det var den aften Else og jeg kom op at slås om hendes tykke mand! Jeg kan slet ikke huske hende, men selvfølgelig er det meget sørgeligt,men du må da indrømme, at det er godt, det ikke er en af os to, der er død!''

Performers: Inge Agnete Tarpgaard, Steffen Galster, Marie Eline Hansen, Molly Haslund

*Eva Handberg (light design), Mads Ljungdal (sound recording) Juan Hein (video)
Costumes created in collaboration with designer Marie Nørgaard Nielsen and Jeppe Worning*

All photos by Mette Kramer Kristensen

Støttet af Billedkunstrådet